

I 34 Lib. II. de Marty. dignitate,

Dei adoptionem, quae per arma fit, & filiationem est, post naturalem Dei filiationem, omnium perfectissima. Quod si ille dignus filiatione adoptiva censetur, qui fortissimus agnoscitur; Martyres sunt in Ecclesia Christiana Athletæ fortissimi, & martyrii opus est actus fortitudinis eximiae. Illi enim, inter omnes Ecclesiæ fortis, arma trahunt strenuissime, summaque dexteritate, dum gladius impiorum occubere animosè, parvi pendentes pro Christiana Religione universum armorum apparatum: & felientes prius cruciamenta subire omnia, & mortem opere, quam à Patris amantissimi dicere gratia. Ecce Sancti Martyres miris modis exagitati, afflitti, tentati, verberati, exquisitusque tormentis cruciati, Deum totum corde, ac tota mente semper dilexerunt. Nullis tentationibus, aut minis, suppliciisque, licet gravissimis, atque atrocissimis, flecti quivit causa, ob quam inter Martyres recensentur ab Ecclesiæ Patribus. Vix ad tetros illos undantis incendi globos pervenere, cum ecclesia illis adest Dei Filius invisibili rore incendia temperans, uti focius, amicus, & familiaris: Ecce ego video (clamat Rex) quanto tuor viros solutos, & ambulantes in medio ignis, & species quarti similis Filio Dei, id est, Christo Domino, qui se illis amicum, & familiarem adiunxit, unde etiam amicus ignis. Incedebant ergo pueri (ait Chrysostom. I. Homilia de tribus Pueris) per medium fornacis cum Angelo, & murmure fugitivo replicabantur incendum, & velut amicus ignis Sanctis viris præbebat obsequium. Deinde Regem hæc intuentem sic alloquitur: Exclude, si potest, adhuc demens eum, qui crescit ad numerum. Non poteris jam tuos finire dannatos, qui soli esse non possunt. Adest tibi amica Majestas, ut innocentia liberetur. Patitur se Deus cum pueris in suppicio numerari. Dum pro vera religione patiuntur Martyres, patitur Deus se cum illis numerari: soli esse non possunt; adest illis quasi amicus, & compar Christus Dominus; adeò amicè, & familiariter agens cum eis, ac si unus esset ex illis.

483 Denique ex singulari hac, & perfectissima filiatione Dei adoptiva in Martyribus promicante, affulget in illis singularis, & præstantissima fraternitas ratio cum Christo Dei Filio naturali: cuius imaginem perfectissime referunt, cum sint excellentiori ratione Christi patientis, & crucifixi consortes, imò Christi quidam, ut infra probabimus. Et est hoc, quod Paulus ajebat ad Rom. 8. 29, ubi postquam statuit adversa omnia cedere in bonum prædefinitis, causam reddit: Nam quos præscrivit, & prædestinavit conformati fieri imagini Filii sui, ut sit ipse Primogenitus in multis fratribus. Id est, quos Deus sibi adoptione præstantissima filios prænovit, hos certè conformati naturali Filio suo fore decrevit, passionum quidem similitudine: uti exponunt P. Valquez 1. part. disp. 91, num. 143. & disp. 93, num. 1, & alii ex illo. Ut enim S. Clemens Roman. lib. 5. Confit. cap. I. Martyres conformati morti Christi in adoptionem. Cum vero Martyres usque adeò sint Christi patienti similes, & ejusdem Patris Filii; sit inde, illum fratrem esse primogenitum, reliquos autem Martyres gaudere excellentissimè quādam fraternitate cum Christo. Verus quippe frater in angustiis comprobatur, ut dicitur Proverb. 17. Hebrew sonant; in adversitate nascentur frater: duæ similitudine ex naturali ortu, qui angustias, & pressuris fit.

C A P U T VIII.

Martyres ad præstantissimam Dei amicitiam, & familiaritatem sicut everti.

484 Sto, quod omnes Justi ad veram Dei amicitiam subleventur gratiæ, & charitatis donis, ut fides docet: dicendum tamen est, Martyres Sanctissimos ad divinæ amicitiae apicem, & singularem cum Deo familiaritatem extollit. Quod ex inspiratis Litteris, & Patribus efficere nitor solidè, & amare. Mundi liberator, & magister sic suos alloquitur Martyres Lucæ 12. 4. Dico autem vobis amicis meis: ne terreamini ab his, qui occidunt corpus. Tunc Dei appellan-

Luc 12. 4.

tur amici, cum martyrio destinantur, & longe amandatur servilis cruciamentorum metus. Audi Chrysologum Serm. 101. Liber. S. Chrys. tam probat virtus, metus indicat servitum: nam liber ad gloriam, servus natus est Martires ad timorem. Merito ergo ad Dei amicitias suæ citias sublimatur qui propter Deum humanas despiciunt mortes. Similiter apud Joann. cap. 15. 13. illi dicuntur speciali titulo Dei amici, qui mortem pro Christo excipiunt: Majorem Joann. 15. 13. hac dilectionem nemo habet, ut animam suam porat quis pro amicis suis. Vel etiam ut Syrus effert: Nulla maior est caritas, quam ut quis animam ponat pro amico. Subtextitur continenter: Vos amici mei es: vos auem dixi amicos. In incendium jactantur tres illi Hebreorum Adolescentes pro veræ religionis causa, ob quam inter Martyres recensentur ab Ecclesiæ Patribus. Vix ad tetros illos undantis incendi globos pervenere, cum ecclesia illis adest Dei Filius invisibili rore incendia temperans, uti focius, amicus, & familiaris: Ecce ego video (clamat Rex) quanto Dan. 3. 93. tuor viros solutos, & ambulantes in medio ignis, & species quarti similis Filio Dei, id est, Christo Domino, qui se illis amicum, & familiarem adiunxit, unde etiam amicus ignis. Incedebant ergo pueri (ait Chrysostom. I. Homilia de tribus Pueris) per medium fornacis cum Angelo, & murmure fugitivo replicabantur incendum, & velut amicus ignis Sanctis viris præbebat obsequium. Deinde Regem hæc intuentem sic alloquitur: Exclude, si potest, adhuc demens eum, qui crescit ad numerum. Non poteris jam tuos finire dannatos, qui soli esse non possunt. Adest tibi amica Majestas, ut innocentia liberetur. Patitur se Deus cum pueris in suppicio numerari. Dum pro vera religione patiuntur Martyres, patitur Deus se cum illis numerari: soli esse non possunt; adest illis quasi amicus, & compar Christus Dominus; adeò amicè, & familiariter agens cum eis, ac si unus esset ex illis.

485 Sic etiam S. Stephanus dum erat martyrio proximus, & lapidibus interimendus, intendens in celum vidit gloriam Dei, & Je- Act. 7. 55. sum stantem à dextris Dei. Act. 7. 55. Quorū Stat Chri- sum hoc spectrum divinissimum? Brevi occursum Ste- phani ut familiari- sti. Rursus; esto, Christum intueatur; nonne Christus dicitur sedere à dextris Patri? cur hic stans appetet? Etenim, acceleratur illa qualis, qualis æternæ Beatitudinis visio, ut designetur, Martyres gloriae esse candidatos, & ante ipsum etiam obitum frui jam illâ Dei amicitia, & familiaritate, ad quam Beati in celo evehuntur. Apparet Christus Dominus stans, ut Stephano Martyri stanti, & patienti quasi patiens, & reus, amicissimus, & familiarissimus compatiatur. Quærerit S. Augustin. quæst. 88. in novum Testamentum: cur Christus ante triumphos vi- fus sit Isaiae 6. sedens, Stephano autem post triumphos stans? Respondet: Quoniam tunc S. Augustin. in pace erat causa Divinitatis ejus; in Stephano autem Salvatoris causa vim patiebatur; ideo sedente Justice Deo, stans apparuit, quæ si qui causam diceret; omnis enim qui causam dicit

S. Ephr.

Martyres
Speciem
Christi
fratres.

Ad Ro.
8. 29.

S. Clem.

Et Eminentia Cap. VIII.

I 35

dicit sicut necesse est. At quia bona causa ejus est, ad dexteram Judicis stabat. Videtur S. Doctor allusionem facere ad veterem Romanorum consuetudinem, apud quos non rei modò stantes causam dicebant, sed & parentes, cognati, amici, & familiares cum illis simul stabant fordidati, intonsa barba, & capillis; ac si ipsi cum reo rei essent, ejus enim forte in se suscipiebant. Sic Christus quasi parens, cognatus, amicus, & familiares sui Martyris Stephanus stant, quasi reus cum reo; stabat, ut illi causam suam agenti compatiatur; atque ejus item agat, peragatque. Stat cum stante, cum bellante bellatur, quia lapidatur in lapidato; at S. Petrus Damian. Serm. 62. de S. Stephano. Ac subinde Martialis Lemovicenus Epist. 1. cap. 3. Stephanus non Deus, sed amicus Dei fuit, qui pro testimonio ejus animam posuit. Quasi diceret; adeò extitit Martyr Stephanus per martyrium Deo familiaris, & amicus, ut videatur ad divinitatis consortium evectus: opus proinde est observare, non Deum, sed Dei amicum tuisse, excellentissimo, ac præstantissimo amicitia gradu.

486 Barthius in opere suo Adversariorum immensæ propemodum eruditio lib. 45. cap. 21. sapienter admonuit, Martyres sigillatim dictos à Veteribus Patribus, & Scriptoribus amicos Dei. In quam sententiam adfert Eucherius Ser. de S. Romano, ubi ita: Beatus Martyr Romanus, cuius admirabilem triumphum praesentia exultantis Ecclesiæ festa concelebrant, dudum famulus, nunc etiam amicus Dei, fide eruditus, conversatione perfectus, consummatum gloriatus, sub hac die manum suam pretiosis laboribus imposuit. Videlur afferere, per aquæ baptismum fieri homines domesticos Dei, ac servos; per martyrium vero ad amicitiam Dei, & familiaritatem magnificè extollit. Recte idcirco S. Cyprian. in Præfatione ad lib. de Martyrio: Amplectenda res est, & optanda, & omnibus portulationum nostrarum precibus expetenda; ut qui servi Dei sumus, simis & amici. Servos appellat iustos, dum adhuc cruciamenta pro Christo non subeunt; cum vero ad martyrium assument, amicos Dei nominat; quia tunc ad perfectissimam Dei amicitiam sublimantur. Alia in hanc rem quam plurima ex aliis sciens prætereo; ut hujus præstantissimæ Dei amicitiae in Martyribus fulgentis causas, & occasionses disquiram, ut præfata fiant luculentiora.

487 Atque occurrit in primis explorata satis atque eximia Martyrum fidelitas in adversitate, in cruciamentis, in morte ipsa; quæ illos tanquam veros Dei amicos, & reliquis chariores, & gratiosiores exploravit, probavit, ac prodidit. De Abraham habet 2. Paralip. 20. 7. & Jud. 8. 22. ad singularem Dei amicitiam suffit evectum, propterea quid in adversitate inventus fit fidelis; Memores esse debent, quomodo Pater noster Abraham tentatus est, & per multas tribulationes probatus, & amicus effectus est. Ab hac etiam fidelitate appellatur Dan. 3. 35. dilectus Dei. Et Isaiae 41. 8. Jacob. 2. 23. amicus Dei. Quanta autem fuerit Dei cum Abraham familiaritas, & amicitia, patet ex Gen. à c. 12. usque ad 25. Quibus modis fuerit Abraham amicitia probata purgataque claret ex eodem Gen. lib. c. 12. & c. 22. Forsan id præsignatum est P. Ildeph. de Flores de Agone Martyr.

Littera He
vitam signi-
ficat.

S. Dam.

Mart.

S. Cypri.

Martyrum
fidelitas
in adver-
sitate

Judi. 8.

lettera Hebreæ He additâ nomini Abraham: Nec ultra vocabiur nomen tuum Abram, sed appellaberis Abraham. Gen. 17. 5. Cum autem littera superaddita sit defumpta ex nomine Dei Tetragrammaton, & ineffabili Jehovah, in qua bis reperitur, significari Hebrei putant eo nominis augmentatione, ad eam pervenisse amicitiam, & familiaritatem cum Deo Abraham.

ut illi Deus non solum bona sua imparitus sit, verum etiam se ipsum, ipse enim Deus ex semine Abraham natus est; Se- Heb. 2. 15. men Abraham apprehendit, ad Hebreæ. 2. 16. inadvertibus licet, & reluctantibus Angelis perduellionibus. Eximia hæc Abraham cum Deo amicitia designatur littera He, que (ut S. Ambro. scribit in Ps. 118. Ser. 5.) La- S. Ambra-

time significat, est, vel vivit, aut vita. Quasi ad eam cum Deo sit evetus Abraham familiaritatem, ut esse, & vivere Dei, sit esse, & vivere Abrahæ. Ut enim S. Augus. obseruat lib. 4. Confessionum cap. 6. amicorum animæ, una est in duobus corporibus, atque una utriusque vita. Ut vero offendatur Abraham ad hunc amicitiam gradum per-

venisse mediis ærumnis, laboribus, & adversis multis, quibus ejus fidelitas explorata est, putat Angelus Caninus Angarenus, homo doctissimus linguarum, laudatus à Goropio Becano lib. 1. Hieroglyphicorum ad medium fol. 6. littera illâ superaddita, He, significari vermen puniceum: Unde pureus five languine color. Quo bellè designantur affectiones, tribulationes, & acerba quæque usque ad sanguinis effusionem. Unde Christus in Cruce proclamat Ps. 21. Ps. 21. 7. 7. Ego autem sum vermis, & non homo; opprobrium hominum, & abjectio plebis. Pro vermis ponitur vox Hebreæ, quæ vermen punicum, coccum, five coccinum, aut vermiculum coccineum significat; uti observat Pagninus in Thesauro, & Venetus in sua Harmonia.

488 Sanè multi in Dei amicitia perfant, dum res prosperè succedunt; sereno vitæ tempore se Dei amicos produnt, & jactant: cùm autem tribulationis tempestas urget, facile ab amicitia deficiunt: in quos cadit vulnera illud.

Cum fueris felix, multos numerabis amici- Ovid. I. 1. os;

Tempora si fuerint nubila, solus eris. Trist.

Proinde Ecclesiasticus c. 12. 8. monet: Non agnoscetur in bonis amicus. Jansenius ex Græco textu, non elicitur, id est, non declarabitur. Tigurina, amicus rebus secundis jucundi non potest. Joannes Drusius in sua translatione ex Græco: non dignoscitur in secundis amicus. Sententia est ut si diceret, non in bonis, sed in malis, hoc est, rebus adversis dignoscitur: nam quandiu res secundæ sunt, verus amicus à fallo discerni nequit. Unde idem Jesus Sirach c. 6. 7. Si possides amicum, Eccl. 6. 7. in tentatione posside illum. Vatablus, amicum paratus, experimento probatum para. Drusius, si paras amicum, tentatione parato illum. Ut aurum igne probatur, sic amicus Drusius rebus adversis.

Scilicet ut fulvum spectatur in ignibus au- Ovid. rum,

Tempore sic duro est inspicienda fides. Qua de re multa multi. Illud tamen obser- vo; censi ab omnibus (si res ferat) ma-

ximum veræ amicitiae, ac præstantissimæ

M 2 familia-

familiaritatis experimentum, si amicus pro amico vitam prodigat suam, aut aperto discrimini obiciat. Quod æterna cum laude apud Ethnicos fecisse referuntur Pylades, & Orestes; Nisus, & Eurialus: Pollux, & Castor: Quos inter se (verba sunt Ennodii lib.

S. Enno.

Martyrio nullum maius divina amicitia experimentum.

Sap. 3. 6.

Ps. 65. 10.

S. Ambr.

Can. 6. 3.

Amicus Dei, & affidus, idem.

Theod.

Phi. Car.

ad pugnas, & congressiones succincta, para-
taque: *terribilis ut castrorum acies ordinata.* Victo.
Victorius Scialac Accurense ex Chaldaeo Scia,
transfert: *Pulchra es proxima mea, sicut volun-*
tas, speciosa es ut Jerusalēm, terribilis es
sicut electa. Pro electa, poni vocem observat,
quæ propriè significat *unam e pluribus selec-*
tam segregatam: deindeque sumi pro milite;
nam antiquitas apud Hebreos eligebantur ju-
venes robusti apti ad bellum. Talis Ecclesia
apparet in suis Martyribus, selecta quidem
ad martyrii congressione, opus certe bel-
licum, summæque amicitiae, & familiarita-
tis cum Deo argumentum, quia summum ex-
perimentum. Consonat pius Vates Ps. 138. Ps. 138. 17.

17. *Nimis honorati sunt amici tui Deus.* Ubi
Martyres signatum vocantur *Amici Dei,*
juxta interpretationem S. Gregorii Hom. 27. in Evang. & S. Ambro. Ser. de SS. Nazario, & Cefeo MM. to. 5. Pro, amici, habet
Chrysostomus familiares tui, socii tui, idque
significat vox Hebreæ rebbeh, nec non *soda-*
les, proximi: vel etiam cogitationes tuae. Non
nulli vero, apud Pintum in cap. 1. Danielis
vertunt: *tribulationes tuae.* Quasi idem om. Pintus.
S. Chrys.

Sap. 3. 6. sicut examinatur argentum. Ps. 65. 10.

De quo plura lib. sequenti, ubi de Martyr-
rum fide. Contendebant inter se vehemen-
ter Sixtus Episcopus, & Laurentius, quis
prior pro Christo tormenta, & mortem
subiret. Contentione vero commendans
S. Ambrosi. lib. 1. Officiorum cap. 41. circa
finem, ita pulchre fatur: *Talis erat conten-
tio, digna sane, de qua certarent sacerdos, &
minister, quis prior pateretur pro Christi no-
mine.* In fabulis ferunt tragicis, excitato-
theatri magnos esse plausus, cum se Pylades
Orestem diceret, Orestes, ut erat, Orestem se
esse asseveraret: ille ut pro Oreste necareur,
Oreste ne Pyladem pro se pateretur necari.
Sed illis non licet vivere, quod uerque es-
set parricidii reus, alter qui fecisset, alter qui
adjuvasset. Hinc Laurentium Sanctum ad
hoc nullus urgebat, nisi amor devotionis. Prae-
ferendi jure meritò Pyladi, & Oresti, Six-
tus, & Laurentius, ac reliqui Ecclesie Mar-
tyres; longè major horum amicitia, & fa-
miliaritas, quæ nimioperè urgebantur, ut
pro Christianæ religionis vita, quæ quodam-
modo vita Christi est, vitas prodigerent suas,
innumeræ, atque acerbissima subeentes cruci-
ciamenta.

490 Hinc vero in sacris Litteris perinde
habetur, Martyres esse Dei amicos, atque es-
se afflitos. Canti. 6. 3. *Pulchra es amica mea,*
suavis, & decora sicut Jerusalem: terribilis
ut castrorum acies ordinata. LXX. Seniores
transferunt: *Pulchra es amica, seu propinquæ*
mea, sicut probatio. Ubi Theodoreus præ-
rati: *Ipsa probans, & volens eam sibi Sponsam ad-*
jun gere, probationem ipsam vocat: sic enim
inquit, es pulchra ut probata. Per id maximè
proditur pulchra Dei amica, quia ærumnar-
tus, & tormentorum experientia fidelis
deprehensa est. Inde ad Dei amicitiam fun-
gularē evecta, quia probatio accessit, &
probata à Deo est. Imò ex Hebreo chetirſach
vertas, *sicut voluntas, aut beneplacitum.* Ut
Philo Carpathius: *pulchra es dilecta ut proba-*
ta voluntas. Quasi dicat: *de prueba es, y de*
bueno ley la voluntad que me tiene. Ideò eam
componit cum castrorum acie ordinata, seu

Christus di-
verxatus &
exaltatus,
cogitatio-
ne Dei,
Fore.

13. 34. ex LXX. Dabo vobis sancta David fi-
delia: quod de Christi resurrectione acci-
pit; id est, dabo sanctum Corpus Domini
ex genere David prognatum fidele, hoc est
incorruptibile: licet enim acerbissima per-
ferat cruciamenta, & mortem ipsam, resur-
get tamen ex mortuis glorioſus. Ecce quām
longè absit cogitationes Dei, & consilia
ab humanis cogitationibus, & consilia
mortaliū. Hominum quippe cogitatio-
nes eo spectant ut affligendo omnino per-
dant:

deprehenſi, ſicque ad gloriosam exaltationem,
& perpetuam requiem ſublimentur.

493 Cononant Canticorum verba c. 5. 11.
ubi commendans Christi caput Sponsa, ait: *Can. 5. 11.*

Come ejus sicut elata palmarum, nigra quasi
corvus. Per capillos intellige ſublimiffimas

Christi cogitationes, quæ quia tribulationes
ſunt, id eft, amicos tribulare intendunt, co-

lorem nigrum, qualis in corvis eft, habere
dicuntur. Quia vero quò magis tribulatio-
nibus premuntur Dei amici, deorsumque

cruciamentis violentiis inflectuntur, majori
fe nixu, ad majoremque Dei amicitiam,

& familiaritatem, ſurfum attollunt (ut de
palma circumferunt) ideo palmarum elatis,

*id eft, ramis erectis, & ſublimioribus affini-
lantur. Ita Philo Carpa, inſinuat ſatis: *Pal-**

marum comis affimilauit, & corvi nigredi-

ni, quò multiæ ærumnis electos omnes agita-

to, impulſoque omnino nūquam adversis

cedere, ſuccumbere oportet; sed palmarum

inſtar quò magis deprimitur, eò altius reſi-

lire. Accinit Richardus. Ecce, quæ de cau-

ſa dicuntur Dei capilli (id eft, cogitationes,

& consilia) palmarum elatis ſimiles; & co-

loris eſſe nigri, qualis in corvis. Ecce quo-

modo ſibi concinat illæ in ſpeciem diverſæ

*translations: *Nimiris honorati sunt amici tui,**

cogitationes tuae tribulationes tuae, Deus. Quæ

omnia maximè commendant Martyram ami-

ciam cum Deo, ut quæ explorata re-

bus adversis, etiam uisque ad propriae vitæ

dispendum. *Major Chri-*

ſti amicitia

cum Martyr-

ibus, quia

majore eft ſe

militudo

cum illo. *Arist.*

Eccl. 13. 19. *Omnis animal*

diligit ſibi ſimile: ſic & omnis homo proximum

ſibi. Omnis caro ad ſimile ſibi conjugatur,

& omnis homo ſimili ſibi sociabitur. Cujus

rei cauſam exhibet S. Thomas 1. 2. q. 28. a.

3. Ex hoc enim quòd aliqui duo ſunt ſimiles

quasi habentes unam formam, ſunt quodam-

modo unum in forma illa, ſicut duo homines

ſunt, duo in ſpecie humanitatis, & duo albi in

albedine; & ideo affectus unius tendit in alte-

rua ſicut in unum ſibi, & valit ei bonum, ſicut

& ſibi. Hinc jam ergo inter Christum, &

Martyres prætantissima intercedat amicitia,

& singularis familiaritas, conſequens eft, a

prætantissima utique, & ſpeciali ſimilitudi-

ne, quam inter ſe habent: per martyrii enim

opus ita Deo homini homines affimilantur

patienti, & crucifixio, ut Dii, & Christi

quidam eft videantur, quemadmodum inſra

probabimus. Properea S. Chrysolo. Serm.

101. ad illa Chrifti verba Lucæ 12. 4. Di-

co autem vobis amici meis, ne terrenam ab

hīs, qui occidunt corpus, ita arguit argutè ſa-

S. Chrys.

temporibus illa regni eterni in unam, at-

que in demutabilem tranquillitatem Dei ſpiri-

tus temperabit. Vides, qua ratione dicatur

Deus dare nivem ſicut lanam? Videas quo-

que non aliò ſpectare capillos albos tanquam

nivem, & lanam, niſi ut oſtentatur, Dei cogi-

tações amici eſſe cogitationes, & tribula-

tiones; quandoquidem Justos, & amicos

proprioſea afflit, divexatque perſecutioni-

bus, ut harum experientia Dei amici ſpe-

ciali quodam jure eſſe comprobentur, uti

in adverſitatis, & per vexationes amici

M. 3

deprenſi, ſicque ad gloriosam exaltationem,

& perpetuam requiem ſublimentur. *Cononant Canticorum verba c. 5. 11.*

*ubi commendans Christi caput Sponsa, ait: *Can. 5. 11.**

Come ejus ſicut elata palmarum, nigra quasi

corvus. Per capillos intellige ſublimiffimas

Christi cogitationes, quæ quia tribulationes

ſunt, id eft, amicos tribulare intendunt, co-

lorem nigrum, qualis in corvis eft, habere

dicuntur. Quia vero quò magis tribulatio-

nibus premuntur Dei amici, deorsumque

cruciamentis violentiis inflectuntur, majori

fe nixu, ad majoremque Dei amicitiam,

& familiaritatem, ſurfum attollunt (ut de

palma circumferunt) ideo palmarum elatis,

id eft, ramis erectis, & ſublimioribus affini-

*lantur. Ita Philo Carpa, inſinuat ſatis: *Pal-**

marum comis affimilauit, & corvi nigredi-

ni, quò multiæ ærumnis electos omnes agita-

to, impulſoque omnino nūquam adversis

cedere, ſuccumbere oportet; ſed palmarum

inſtar quò magis deprimitur, eò altius reſi-

lire. Accinit Richardus. Ecce, quæ de cau-

ſa dicuntur Dei capilli (id eft, cogitationes,

& consilia) palmarum elatis ſimiles; & co-

loris eſſe nigri, qualis in corvis. Ecce quo-

modo ſibi concinat illæ in ſpeciem diverſæ